

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 38. Clerus se opponit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII.
A.C. 1240.

lentium sponderet, & ante alias præstitæ
solutionis honorem se adeptam crederet.

§. XXXVIII.

Clerus se opponit.

p. 477.

Abbatibus coram Rege conquerentibus
duo erant Oratores, Abbas ad S. Edmundum & Abbas Belensis. *Domine!*
inquietabant, Papa intolerandum nobis im-
ponit onus. Habemus a te prædia clien-
telis ac ditione illustria. Nec ista sine da-
mno tuo bonis exhaustire, nec pensiones pro
terris illis debitas exsolvere possumus &
simil Papæ satisfacere, qui novis iudicis ex-
actionibus nos premit, nullam nobis respi-
rationem concedens. Ut hac in re nos pro-
tegas, supplicamus. Rex obliquis eos o-
culis & minacibus exceptit verbis: dein
ad Legatum tunc præsentem conversus,
En nullius pretii homines, ajebat, qui Pa-
pæ arcana prodentes, ne tibi pareant, lamen-
tantur! Fac eis, quod tibi placet! Optimis
ex arcibus meis aliquam tibi commodo, ut
eos in carcerem ibi compingas. Miseri
Abbates pudore suffusi abibant, ad geren-
dum Legato morem parati.

Similem in modum loquendum sibi
censebat cum Episcopis, eandem ob cau-
sam Northantoniam convocatis. Sed
Abbatum exemplo erudit reponebant:
Habemus Archidiaconos, qui obnoxiorum
sibi

sibi beneficiorum opes neverunt. Præterea Sæcul. XIII.
 hoc negotium commune omnium est: nec in A. C. 1240.
cæterorum Præsulum absentia respondere
 possumus. Designata illis est dies S. Joannis octava seu prima Julii: qua congregati, cum Legato præsenti aperte contradicere nollent, modeste rationes suas proponebant. Haud decet nos, inquietant, hanc pensionem solvere, quæ ad fundendum Christianorum sanguinem, & ad impugnandum Principem cum nostro fæderatum pertinet; nam ad bellum cum Imperatore gerendum dirigitur, ut Papæ mandatum sonat. Etiam censuras minatur obſtinentibus: Hæc vero vis est, & quod consequitur, libertatem violat Ecclesiasticam. Insuper jam dedimus Papæ decimas ea conditione, utne deinceps similem, multo minus quintæ partis exactiōnem faceret, quam modo facit, & quæ in consuetudinem ne abeat, metuendum est. Curiam Romanam, ubi aliqua semper negotia nobis gerenda sunt, adire nequimus nisi per terras Imperatoris, qui capere nos ac divexare posset. Rex noster plures habet hostes, contra quos bellum sibi suscipiendum cogitat. Quare intuitum foret incidere Regni nervos jam solutos abitu virorum Nobilium ad militiam sacram grandes pecuniae summas asportantium. Etiam patronis Ecclesiarum noxia esset hæc pensio, nec in eam consensiū videntur. Denique res est toti Ecclesiæ communis, & con-

A a 5

cilio

Sæcul.XIII.
A.C.1240.

cilio generali reservanda, quod convocatum
iri rumor ad nos pertulit. Legatus audi-
tis his rationibus perturbationem animi
dissimulavit, faventiores expectans oc-
casione.

v. Bau-
strand.

p.478.

Barcheriensis igitur provinciæ seu
Comitatus Bercensis Curiones sacros
congregavit, quibus eandem rem propo-
suit multis cum minis ac promissis. Illi
se referentes ad responsum Episcoporum
has addebant rationes: *Non exsolvenda
est pensio contra Imperatorem tanquam ha-
reticum, cum nec Ecclesiæ judicio conden-
tus sit, nec convictus, quamvis anathema
percussus fuerit.* Sicut Romanæ Ecclesiæ
suum est patrimonium, cuius administratio
ad Papam spectat, sic Ecclesiæ reliquæ suas
habent terras Romanæ neutiquam tributa-
rias. *Omnia quidem ad Principem pertin-
re dicuntur, non vero tanquam propria; nec
de dominio sermo est, sed de cura & regimi-
ne: atque ita omnes Ecclesice ad Papam at-
tinent.* Ligandi & solvendi potestas se non
extendit ad faciendas exactiones. Proven-
tus Ecclesiarum destinati sunt certis usibus,
veluti conservandis ædificiis, sustentandis
ministris & pauperibus: alios ad usus ap-
plicandi non sunt nisi ex authoritate Ec-
clesiae universalis. Sed vix ad alienum Cle-
rum sufficiunt tum ob tenuitatem suam,
tum ob annonæ penuriam interdum acciden-
tem, tum ob inopum multitudinem. Acco-
dit,

dit, quod jam nemini plura beneficia posside-
re liceat.

Sæcul. XIII.
A. C. 1240.

Hæc pensio augeret offensionem, in quam Romana incurrit Ecclesia. Palam enim ajunt: Similes exactiones jam alias factæ sunt. Extortis vero pecuniis exhausto Cle-ro, mox pacem confecerunt Papa & Imperator: nec obolus tamen est redditus: immo siquid solvendum supererat, eodem rigore exigebatur. Præterea plerique Christianorum ad militiam sacram voto adstricti sunt, quod vel per se vel per alios exequi a Papa coguntur: nequeunt autem hanc simul pensionem exsolvere, a qua immunes sunt, tanquam milites sacri per triennium suis proventibus integris fruendi copiam consecuti. Legatus cum consiliariis suis tantam Episcoporum, Curionumque constantiam videns, eos dividere statuit, ac Regi facile id persuasit: illius comites sìgillatim Episcopos & Archidiaconos allocuti, maximarum spe dignitatum lactatos plerosque adduxerunt, ut in pensionem consentirent.

p. 479.

§. XXXIX.

Richardus Cornubiæ Comes in Palæstina.

Interim Richardus Cornubiæ Comes An- Matth. Par.
glorum Regis frater, inter festos dies p. 479.
Ascensionis Domini ac Pentecostes, scili-
cet